

Τα μηδενικά των Βαλκανίων

Γράφει ο Δημήτρης Νατσιός

Χάρτης της

Ελλάδος

Τις ώρες των μεγάλων κρίσεων, όπως είναι οι πόλεμοι ή καταστάσεις που βιώνουμε σήμερα, οι λαοί δίνουν εξετάσεις ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Άλλοι παίρνουν «άριστα», άλλοι «μηδέν».

Το 1940, για παράδειγμα, δείξαμε την ταυτότητά μας την εθνική και βρέθηκε εντάξει. Ο ελληνικός

λαός δοκιμάστηκε «εν πυρί, ως χρυσός εν χωνευτηρίω» και αποδείχτηκε απόφιος και γνήσιος. Νικήσαμε τις στρατιές των Ιταλών, αντισταθήκαμε στις γερμανικές ορδές, παραδίδοντας μαθήματα φιλοπατρίας, ηρωϊσμού και αξιοπρέπειας, την ίδια ώρα που κάποιοι άλλοι λαοί της Ευρώπης σήκωναν οι άντρες τα χέρια και οι γυναίκες τους τα πόδια, όταν αντίκριζαν Γερμανούς στρατιώτες.

Το 1990, όταν γκρεμοτσακίστηκε ο λεγόμενος υπαρκτός σοσιαλισμός, εκατομμύρια εξαθλιωμένοι πρόσφυγες, κατέφυγαν σε δυτικές χώρες. Μεταξύ των χωρών υποδοχής «οικονομικών μεταναστών», όπως τους ονόμαζαν, ήταν και η Ελλάδα. Κυρίως η πατρίδα μας κατέστη «γη της επαγγελίας» για Αλβανούς λαθρομετανάστες. Τότε δεν κλείσαμε σύνορα ούτε στήσαμε αγκαθωτούς φράκτες για να αποτρέψουμε την είσοδό τους. Ήλθαν, δούλεψαν, «χόρτασαν ψωμί», τα παιδιά τους φοίτησαν και φοιτούν στα σχολεία μας, ουδέποτε συνάντησαν ρατσιστική συμπεριφορά, κανείς υπουργός ή πρωθυπουργός δεν δήλωσε ότι είναι ανεπιθύμητοι. Κι όλα αυτά παρ' όλο που βρισκόμαστε σε εμπόλεμη κατάσταση από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, γνωρίζαμε τα δεινά, τα εγκλήματα και τις δηώσεις που υπέστη η ελληνική μειονότητα της Βορείου Ηπείρου από την μαφία του Χότζα. Σημειώτεον ότι κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο εννιά αλβανικά τάγματα συνέπρατταν με τους Ιταλούς, ενώ κατά την διάρκεια της Κατοχής, συμμορίες Τσάμηδων διέπραξαν ανήκουστα και ειδεχθή εγκλήματα κατά των Ελλήνων της Ηπείρου. Μηδενικό ήταν και μηδενικό παρέμεινε η Αλβανία.

Το 2016 Αλβανοί, Σκοπιανοί, Βούλγαροι – πολλαπλώς ευεργετηθέντες από την Ελλάδα – κλείνουν τα σύνορα. Γνωρίζουν ότι οι λαθρομετανάστες δεν θέλουν να μείνουν στις χώρες τους, αλλά να καταλήξουν στον Βορρά. Εντούτοις, ως άβουλα και πειθήνια ενεργούμενα των ισχυρών της Ε.Ε., υψώνουν τείχη, καταδικάζοντας την όμορη χώρα τους, την πατρίδα μας, σε καταστροφή.

Οι Σέρβοι για τους οποίους και συλλαλητήρια υποστήριξής τους οργανώναμε – οι μοναδικοί στον κόσμο – όταν τα νατοϊκά αεροπλάνα τους ισοπέδωναν, συντάσσονται με το υπάκουο βαλκανικό συνονθύλευμα. «Η Ελλάς είναι μικρή χώρα για να διαπράξει μία τόσο μεγάλη ατιμία», είπε κάποτε ένας πρωθυπουργός μας, όταν του ζητήθηκε από Μεγάλη Δύναμη, να φερθεί αισχρά και ανέντιμα στην Σερβία. Αυτά ξεχνιούνται όμως... Ένα μηδενικό και η Σερβία, η «ιστορική σύμμαχος»...

Οι Βούλγαροι ανάβουν λαμπάδες στους μνημονιακούς λακέδες που εκδίωξαν χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις στην χώρα τους. Στυλώθηκε η οικονομία τους, ενώ πολλοί Βούλγαροι βρήκαν δουλειά και καταφύγιο στην Ελλάδα τα προηγούμενα χρόνια. (Για να μην πω για τις συμμορίες, μάλλον τουρκόγυφτων κατοίκων της Βουλγαρίας, που ρήμαξαν την Κεντρική και Ανατολική Μακεδονία με τις κλεψιές τους. Οι αγρότες στις Σέρρες και την Δράμα περιπολούν τις νύχτες του καλοκαιριού, για να γλιτώσουν από τις λειλασίες της περιουσίας τους). Συγχωρούμε, αλλά δεν λησμονούμε, και τα απαίσια εγκλήματα των Βουλγάρων, όταν, ως ύαινες λυσσασμένες, ακολούθησαν το 1941, τις γερμανικές μεραρχίες και επιδόθηκαν στις κομιτατζιδικές πρακτικές τους: Σφαγές, αρπαγές, βιαιοπραγίες κατά Ελλήνων σε Δοξάτο, Δράμα και αλλού. «Μανή, Θεκέλ, Φάρες, εμετρήτης, εζυγίστης και ευρέτης ανάξια». Μηδέν και η Βουλγαρία...

Άφησα τελευταίο τον «εκλεκτότερο» των αγαθών γειτόνων μας. Το κράτος-παρωδία: «τα Σκόπια. Για τους σκοπιανούς προσφεύγω σ' ένα μύθο του Αισώπου με τίτλο «σκώληξ και δράκων», «σκουλήκι και μεγάλο φίδι». Είναι σύντομος γι' αυτό παραθέτω και το αρχαίο κείμενο:

«Συκέα παρ' οδόν ην. Σκώληξ δε θεασαμένη δράκοντα κοιμώμενον, εζήλωσεν αυτού το μήκος. Βουλομένη δε αυτώ εξισωθήναι παραναπεσούντα επειράτο εαυτήν εκτείνειν, μέχρις ου υπερβιαζομένη έλαθε ραγείσα».

Μετάφραση: *«Μία συκιά ήταν πλάι σ' ένα δρόμο. Ένα σκουλήκι που είδε ένα μεγάλο φίδι να κοιμάται (από κάτω της), ζήλεψε το μήκος του. Θέλοντας να το φτάσει, ξάπλωσε δίπλα του και προσπαθούσε να τεντωθεί, ώσπου απ' το πολύ ζόρι και τέντωμα, κόπηκε στη μέση».*

Αίφνης οι Σκοπιανοί βρέθηκαν στο κέντρο του παγκοσμίου ενδιαφέροντος. Ψήλωσε ο νους τους και επιδίδονται σε λεονταρισμούς και επιδείξεις ισχύος. Αν και σκωληκοειδής απόφυση των Αμερικανών και Τούρκων, «εζήλωσαν» το μήκος των φιδιών-προστατών τους και νομίζουν ότι είναι ίσοι. (Θυμήθηκα ένα ανέκδοτο. Επί Χότζα, όταν οι Αλβανοί «τα έβρισκαν» μόνο με τους Κινέζους, έλεγαν: «Εμείς και οι Κινέζοι είμαστε ένα δισεκατομμύριο»). Κατά τον μύθο, στο τέλος το υπερφίαλο σκουλήκι κόβεται στα δύο.

Όταν οι καιροφυλακτούντες Αλβανοί το πράξουν, θα γελάσει ο κάθε πικραμένος...

«Υπομείνετε» οι Σκοπιανοί, κάτω κι απ' το μηδέν, δεν λησμονούμε και δεν συγχωρούμε τον αναιδή σφετερισμό του εθνικού μας ονόματος. Οι Έλληνες Μακεδόνες ήταν και είναι ευγενείς και φιλόανθρωποι.

Και πάντοτε πρόμαχοι της ελευθερίας. Τι σχέση έχουν αυτά τα «σκουλήκια» με την παράδοση των Μακεδόνων; Ουδείς Έλληνας, πολύ περισσότερο αστυνομικός, φέρεται με βία στους λαθρομετανάστες. Οι Σκοπιανοί τους «γυρίζουν ανάποδα», αρπάζοντάς τους ό,τι τιμαλφές ή χρηματικό ποσό έχουν. Είναι δυνατό αυτοί οι κλεφτοκατοικιάδες να έχουν σχέση με τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Κύριλλο και τον Μεθόδιο, μ' εμάς τους Έλληνες της Μακεδονίας;

Θα κλείσω με ένα κείμενο που «καμαρώνει» στο βιβλίο «Νεοελληνική Γλώσσα», Γ' γυμνασίου, σελ. 73. Το υπογράφει κάποιος Αλβανός ονόματι Γκαζμέτ Καπλάνι και δημοσιεύτηκε στα «ΝΕΑ» το 2003. Κατηγορεί την χώρα μας-όπου ζει, «ζωή και κότα»-διότι δεν δίνει ιθαγένεια να γίνουν Ευρωπαίοι οι μετανάστες. *«Μ' αυτόν τον τρόπο όμως, αποκλεισμένοι από την ιδιότητα του ευρωπαίου πολίτη, ουσιαστικά από την δυνατότητα των ίσων ευκαιριών, της ίσης μεταχείρισης και συμμετοχής στην κοινωνική ζωή, το "εικοστό έθνος" της Ευρώπης, οι μετανάστες προορίζονται για πολίτες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας: μέτοικοι και είλωτες που θα ζήσουν πάντα με την "νεύρωση της παραμονής", κυριολεκτικά "πάνω στο σύνορο"... (Ο Κ. Γκαζμέτ έχει θέση στα έντυπα σκύβαλα, ο Βαλαωρίτης, για παράδειγμα είναι ανύπαρκτος για τα απολειφάδια του εθνομηδενισμού).*

Να πάει τώρα και να τα απευθύνει στην χώρα του αυτά, ο αχάριστος... Κι αν οι λαθρομετανάστες ζουν με την «νεύρωση της παραμονής» (άκου φράση ο κοπρίτης!) να δούμε πόσο εμείς οι Έλληνες θα ζούμε με την «νεύρωση της υπομονής». Γιατί έχει όρια και εξαντλείται...

08.03.2016

Πηγή: www.antibaro.gr/